

Koktail žanrov

Rada grem na koncerte nepripravljena, brez pričakovanj. Ne želim vnaprej poznati skladbe, gledati posnetke itd., saj se želim biti presenečena - tako sem težko razočarana, saj preprosto ne vem, v kaj se spuščam. Za pisanje glasbene kritike je poznavanje podatkov o izvajalcih samih in delih, ki bodo izvajana, nujno. Prav s tega izhodišča sem se pred obiskom koncerta zasedbe Mljask, kot dela spremljevalnega programa Festivala Maribor, pozanimala o vsakemu glasbeniku posebej in njihovi skupni ustvarjalnosti.

Nastopili so 5.9. na Grajskem trgu natanko ob 17.00. Kakor so jih tudi drugi označili, so dosledno kritikam pokazali svoje tehnične zmožnosti posameznega instrumenta, kakor tudi neverjetno usklajenost kot zasedba. V enournem mozaiku raznoraznih melodij so uspešno spojili od folk do swing glasbe in vmes popestrili s tipičnimi klezmer ritmi. Repertoar, sestavljen iz 11 skladb, je delo znanega saksofonista in vodje zasedbe Vaska Atanasovskega, ki trenutno velja za najbolj aktivnega pihalca v Sloveniji. Med mnogimi projekti je znan tudi po svojih skladateljskih zmožnostih za komorne, orkestralne in zborovske zasedbe, kakor tudi mojster na sopran, alt in bariton saksofonu, flavti, bansoori in recorderju.

Ob njemu so se predstavili še akademsko izobražen kitarist Dejan Lapanja na električni kitari, Andraž Mazi na banju in slide kitari, Matija Krivec na kontrabasu in tolkalist Marjan Stanić. Vsak zase je udeležen še v mnogih raznovrstnih glasbenih projektih, kot zasedba pa imajo za sabo izdan album *V živo iz Stare elektrarne*.

Že s prvo skladbo so ponazorili, kaj lahko pričakujemo v nadaljevanju. S pretirano uporabo tempa rubato in s stalno menjujočimi karakterji znotraj posamezne skladbe sem večkrat izgubila rdečo nit. Za lažje sledljive skladbe so se izkazale tiste, v katerih je Vasko Atanasovski pokazal še svoje vokalne sposobnosti s petjem ponavljajočih se verzov. Besedila skladb so preprosta, ob enem pa natanko dovolj opisujoča, da skupaj z melodijo opišejo čustvo in zgodbo v ozadju. Za izjemnega glasbenika, kakor so Vaska Atanasovskega označili drugi, so me njegove vokalne sposobnosti razočarale - namreč, še petje enakomerne nezahtevne melodije ni bilo tekoče in zadovoljivo. Po drugi strani se je dobro izkazal v zelo domiselnih solističnih partih na saksofonu.

Vendarle so v repertoarju prevladovale čisto inštrumentalne kompozicije. Motilo me je tudi to, da so skladbe zelo enolične, kljub temu da so prepletene z različnimi žanri. Problem vidim v tem, da so vse mozaik istih stilov in neke bistvene razlike med njimi ni. V celotnem repertoarju je izstopala edina balada *Nikaja* in zaključna improvizirana skladba *Transbalkanika*.

Pohvale vreden pa je bil njihov nastop kot celota. Z nestatičnim in energičnim igranjem so spravili v gibanje marsikaterega mimoidočega, kakor tudi rednega poslušalca. Umestitev takšne zasedbe v, sicer spremljevalni, a vendarle program Festivala Maribor je dvoumna. Nastopajoči brez dvoma obvladajo svoj instrument, vendar sama zvrst po mojem mnenju ni sovpadala s tematiko festivala, kljub temu pa je bil koncert prijetna popestritev tedna "resne" glasbe.

Iva Jankovič